

Сѣйки дружини доходитъ. Отъ планина та сливувать, Стоянь си го нема да слѣзе. *ib.* 238. Къмъ брѣгътъ, момчета! слазайте по пѣтекката подъ слоgetъ, нѣлѣво. *Тб.* 108. Достигать на единъ байръ, слѣзли оттамъ на долу въ едно развеселено поле. *Х. I, 75.* Върви, слѣзь тосъ часть въ мрачнытъ брѣгове на Стикса (*va, descends*). *Т.* 264. Той слезе въ дунката доле. *Л. Д.* 76 *р.* 140. Да ся катерять и да слизать по надолны и неравны стрѣмнины. *ib.* 72, 143. Таа вода върви право до езеро Т., послѣ ся оправи на югъ та слиза успорядно съ морскый каналъ до Суезъ. *ib.* 71, 200. Пролѣтното равноденствіе ся помѣстило... испослѣ еще повече бѣгало та достигнало да става дори на 11-й Марта а сега е слѣзло на 9-й М. *ib.* 69, 2. 2) упаду, падаю (въ цѣнь): Електричина сила явява на търговеца, че таа или онаа стока слиза или са качи. *ib.* 76, 80. Брашното по лажливо тегленье на кръчмарьтъ, слезе по 25 пари оката. *Зк.* 84.

Слѣпѣць с. м. слѣпой. **Слѣпѣца** **Слѣпачка** с. ж. слѣпая: Слѣпѣць слѣпца води,—и двама-та въ ямъ-тѣ. *Ч.* 223. Слепъ сленца водить. *М.* *р.* 530 (*посл.*). Чловѣкъ трѣбва да промышлява всякога за по-добро-то и по-визносно-то, а не да ся дръжи като слѣпѣць за тоягъ о една работъ, коя то му не помага. *Л. Д.* 1870 *р.* 181. Нѣма нѣмачка, слѣпа слѣпачка. *М.* 16. Гроздѣнке, млада кумице, Ако си нѣма нѣмница, Че слѣпа ли си слѣпѣца Че ми запѣли бѣлото? *Д.* 13, 91—94.

Слѣпешкомъ **Слѣпешката** нар. слѣпо, на въру: Честниятъ воспитатель е длженъ да отговори на любознателниятъ ученикъ даже и тогава, когато зададениятъ му вопросъ са касае именно оние предметъ, които са не слагать съ науката и които непременно трѣба да са приѣмать слѣпешката. *З.* 352.

Слѣпствовамъ гл. дѣл. слѣпотествую: Тільки години слѣпствовае, нѣмейте и глушейте. *Пс.* 9—10 *р.* 13.

Слѣпокъ с. м. слѣпой: Ние сме виждали учители, които стоятъ надъ плавата ямъ съ прѣчки въ рѣка, шибать ги сегисъ-тогисъ и имъ викатъ: „То е О, магаре! О е, слѣпокъ!“ *Пс.* 9—10 *р.* 191. Черни калугери се слѣпоцы Дебеловрати гоенни сѣщи. *Гн.* 76.

Слѣпота с. ж. слѣпота: Хванаѣла го кокошя-та слѣпота (*куриная слѣпота*). Казвать томува, кого-то накарвать вечеръ да работи; а той защо-то му ся не иска да работи, казва: „не вида“. *Ч.* 236.

Слѣпчо с. м. слѣпой, кривой: Дрънь ся слѣпчо! Тояга-та е готова. *Ч.* 154. Видѣха у слѣпчя едно око и него искать да му извадять. *Свр.* У сиромѣхъ-тѣ искать да отнемать и послѣднѣ-тѣ паръ. *Ч.* 134.

Слѣпъ **Слѣпа** (**Слѣпѣ**) нар. 1) слѣпой: По мости, Мати, да вравять Дребно, Матиле, и Ёдро, Старо, Матиле и млядо, Буцо, Матиле, и